Servasanctus <Tuscus de Faenza>: Sermones de tempore et de sanctis cum communi sanctorum
Reutlingen: [Johann Otmar], 1485 Seite 258

Sermo

Sed sine morte non ꝯtingit ꝑuenire ad fi
nem desideratum. ergo mortis beneficiũ
maxime a iustis est appetẽdum. vñ Gre
gori⁹ dicit. ꝙ iustis mors est ĩ desiderio et
vita in pena. ꝓpter hec oĩa dr̃ Apoc.
xiiij. Beati mortui qui in dño moriunt̃. q̃
re. q̃ amodo iã di. spi. vt re. a la. su. Feli
lices ergo qui nunc laborant vt postea in
eternũ quiescant. Sz ecõtra infelices illi
qui hic laborare peccatis incipiũt et post
mortẽ ꝑpetuo laborabũt ps. Laborabit ĩ
eternũ et viuet adhuc in finẽ. i. sine fine sꝑ
eñ viuent et semꝑ morientur vt mors sit
eis vitalis et vita semꝑ mortalis ¶ Dñ.
Tercio mors est hoim ꝓ xp̃o morientium
et hec est oĩm martirũ. et hec mors dr̃ pre
ciosa sanguine coronata. vt enim sancti
martires possent pro dño mori voluerũt
sanguinẽ suũ effundi ps. Preciosa in cõ
spectu do. m. san. ei⁹. Tanq̃z eñ ouis ad
occisionẽ ducti sunt ita vt alij crucib⁹ sint
appensi. alij in ligno cõfixi. alij in aq̃s sub
mersi: alij laqueis suffocati. alij igne con/
sumpti. alij toto corꝑe lacerati et vsq̃z ad
ossa testis rasi. alij ĩ eculeum eleuati. alij
quoq̃z mẽbratim incisi. alij bestis traditi
alij carcerib⁹ macerati. alij in capite dimi
nuti. De his in ꝑte q̃re ad Heb. xij. Po
terãt ergo sancti martires dicere illð ps.
propter te mortificamur tota die es. su. si.
oues occi. O q̃z felices vt vulnerato re
ge non essent milites sine vulnere. quid
potuerũt xp̃o melius recõpensare q̃z red
dere mortẽ ꝓ morte. et sanguinẽ fundere
ꝓ sanguine. vñ et dicebat Tho. Joh. xij.
Eamus et nos moriamur cũ illo. Exem/
plũ de Eleazero. ij Mach. vj. et ð septẽ
fratrib⁹ eiusdẽ. vij. Sed ve illis q̃ nolunt
mõ pati ꝓ xp̃o q̃ nec regnabũt cũ ip̃o. sz
cum dyabolo arsuri ꝑpetuo igne sulphu/
reo. Apoc. xiiij. Cruciabũtur inquit igne
et sulphure et fum⁹ tormentoꝝ eoꝝ ascen
dit ĩ secula seculoꝝ ¶ E Sequitur
mõ ꝯsequenter in themate. Quia simul
viuem⁹ cũ illo. In hoc notat̃ assimilatio

quã sancti habebũt cũ xp̃o in p̃ria. Et no
tandum. ꝙ q̃dam viuunt mundo ꝑ culpã
delectantẽ. prima vita mala q̃ aĩe infe
ctiua. Quidã viuũt in xp̃o ꝑ grãm deco
rantem. scða bona q̃ aĩe ornatiua. Qui
dam vero in celo ꝑ gloriã ꝯsummantem
Tercia vð sũma q̃ aĩe ꝯpletiua Dico ꝙ
sunt q̃dam qui viuũt mundo. i. vt place/
ant mundo. et q̃ nõ possunt mũdo place
re nisi faciant ea q̃ sunt mũdi. iðo omib⁹
mundi delicijs ⁊ peccatis se tradũt. vnde
dr̃. j. ad Thym. v. ꝙ vidua in delicijs vi/
uens mortua est. sed si est viuens quomõ
mortua est. Nunq̃d potest hõ simul mor
tuus esse et viuere. quomõ eñ videre po
test qui cecus est. sz nõ referunt̃ ad idem.
Nam viuere corꝑe et esse mortuũ mente
vel viuere carnaliter et esse mortuũ spũ
aliter. vel viuere natura et mortuũ esse
culpa. nõ sunt priuatiua opposita. viuũt
ergo pctõres sed infelici vita. ita vt meli
us dici valeat mors amara. quia mortis
eterne est causatiua. Si eñ vita nature
vt dicit Greg. eterne vite ꝯpatur mors ẽ
potius dicẽda q̃z vita. ꝙ sentiendũ est de
vita illa q̃ soli dyabolo seruitur in culpa.
Veniet carissimi dies veniet et cito veni
et. q̃n mori desiderẽt qui nunc in pctis vi
uere student. vñ dr̃ in Apoc. ꝙ in illa die
dicent petris ⁊ mõtibus cadite suꝑ nos. ⁊
querent hoĩes mortẽ et fugiet ab eis
F ¶ Scðo sunt q̃dam q̃ viuũt xp̃o ꝑ gra
tiã. sic mẽbrũ viuit in corꝑe sicut ram⁹ in
arbore. sic Salamandra in igne. sicut ca
meleon in aere sicut piscis in flumĩe. et sic
talpa in elemento terre. vñ ap̃ls dicebat
ĩ Actib⁹ In illo viuim⁹ mouemur ⁊ sum⁹
Nemo eñ sibi sz soli christo viuere debet
vt ipse solus in vita nostra laudetur. Un
de apostolus Romanos. xiiij. ait. Nemo
enim sibi viuit et nemo sibi moritur. sed
si viuimus deo viuimus. et si morimur
domino morimur. Siue ergo viuimus si
ue morimur dñi sumus. i. esse debem⁹. q̃s
eñ est si feodũ a rege accepit. ꝙ ex feodo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-472/0258
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG